

ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ

Що робити, коли секс став пісний?

Спеціальний випуск «Леля»

Індекс 74283

СКАЖИ, «ЛЕЛЮ» — листи з такими словами ми ніколи не залишаємо без уваги. Бо їхні автори потребують поради чи й допомоги у найделікатнішій сфері — у інтимних стосунках. Отож, **ТЕМА ЧЕРГОВОГО ЛЕЛІВСЬКОГО ВИПУСКУ — ПОДРУЖНІ ВТІХИ.** Переконані: у ньому ви знайдете чимало цікавої й корисної інформації, яка багатьом допоможе гармонізувати сексуальне життя. А почнемо наш діалог з відповідей на запитання останніх місяців.

— Скажи, «Лелю», на скільки оргазмів упродовж ночі здатні чоловіки й жінки?

— Жінки — від одного до п'ятдесяти тривалістю 15 секунд кожен. З чоловіків мало кому вдається сягнути понад чотири рази.

— Чи правда, що активне статеве життя призводить до втрати вагіною еластичності?

— Навпаки. Вагіна — ті самі м'язи: чим більше їх тренувати, тим краще вони працюють. А от жінки, котрі секс мають вряди-годи, можуть підтвердити: їхні вагіни стали не такими еластичними.

— Домігшися свого, чоловік одразу засинає. Мене це ображає...

— Часто чоловіки після злягання відчувають сонливість і щасливу втому. Це не дуже подобається жінкам, котрим для вгамування емоцій потрібно значно більше часу. Та чи варто ображатися? Адже ваш партнер вибився з сил, кохаючись з вами, а не з кимось іншим. Хоча згодні: чоловіки мають знаходити сили (і бажання), аби подякувати коханій за одержану насолоду.

— Чоловік заявив, що йому набрид «пісний секс», і не хоче лягати зі мною в ліжко. Це він так мене до мінету схиляє, а я його побоююся...

— Запевняємо, чоловік довго не протримається: судячи з усього, потребу в сексі він має значну. Щодо мінету кожен вирішує сам. А побоювання, що може не вистачити вашого горла, марні: прутня не обов'язково вбирати аж до кореня. Зворотній бік стовбура, трохи нижче голівки, дуже чутливий. Досить попестити губами чи язиком голівку, пройтися вздовж стовбура — і коханий бігатиме по стелі від задоволення.

— Як підвищити статеву потенцію?

— Один з найпростіших рецептів — чай з хмелю. Столову ложку сухих суцвіть (шишок) залийте склянкою окропу. Каструлю накрийте й кип'ятіть на слабкому вогні п'ять хвилин. Охолодіть, процідіть і пийте двічі на день по півсклянки перед їдою. Краще кожного дня готувати свіжий чай, а не запасатися на увесь тиждень. Термін лікування — 10 днів.

— Щось «Лель» давно не пропонував нам екзотики. Невже вичерпалися впродовж десяти років?

— Ображаєте. Чи знаєте ви, приміром, як сексувалися мешканці південно-східних островів Тихого океану до прибуття місіонерів-просвітителів? Жінка лягала на травичку і розсувала ноги, а чоловік сідав навпочіпки і вводив до вагіни прутня. Ця позиція дозволяла робити акт доволі тривалим. А от ви навряд чи довго витримаєте це солодке дійство — якщо, звичайно, йогою не захоплюєтеся. Найближчою за технікою до «океанської позиції» є індійське «колесо спогадів» (див. малюнок).

Обрізання інколи потребують не лише люди, а й труби, що є не менш складною процедурою. Обрізанню під строго прямим кутом зарадить невеличка хитрість. Візьміть рівну паперову смужку і намотайте, дотримуючись накресленої лінії. Площина, що проходить через кромку паперу, є перпендикулярною до осі труби.

Порцелянове блюдце, яке дісталося дружині у спадок від прапрабабусі, має властивість розбиватися саме тоді, коли ви за відсутності своєї половини вирішили напоїти чаєм довгоногу красуню, яку врятували від нічного дощу. Але не засмучуйтеся! Утішивши незнайомку і, врешті, провівши її до ліфта, гарненько нагрійте місця зламу, прокладіть між ними поліетиленову плівку і щільно стисніть. Шов після охолодження буде міцним і непомітним.

Радіаторні батареї добре збирають пилюку, і на очищення їх під невсипущим оком дружини витрачається чимало часу. Ви значно полегшите собі життя, коли повісите позаду них мокру тканину, а потім сильно подуєте на батареї. Дути краще не ротом, а за допомогою пилососа.

Сіль стане вам у пригоді, коли ви холодної осені привезли коханку на заміську дачу, а сирі дрова ніяк не хочуть розгорятися у каміні. Посипте їх сіллю — і невдовзі в оселі стане тепло, і ви зможете зняти з себе зайвий у таких випадках одяг.

Телефон одного разу може викрити вас перед підозрілою дружиною. Річ у тім, що на пилюці добре зберігаються відбитки пальців тих, хто ним користується. Отож, після відвідин коханки радимо не лише вигрібати з-під ліжка використані презервативи, а і протирати денатуратом або оцтом корпус, трубку і шнур апарату. Після цієї процедури ваш телефон заблищить, наче новенький.

У вас стомилися ноги після денної біганини, а вам ще йти на побачення? Не впадайте у відчай: опустіть ноги у підсолену воду, і втома швидко мине.

Фанатикам кохання у оточенні дзеркал може знадобиться така порада. Дзеркала блищатимуть і даватимуть чіткіше відображення, якщо їх перед побаченням у спальні помити теплою водою з денатуратом або сумішшю крейди з денатуратом. Коли ця рідина чи суміш висохне, зніміть її за допомогою газетного паперу, а потім начистіть дзеркало до блиску м'якою ганчіркою.

ХРІН», «ХОБОТ» — ЧИ ЯК ВИ ТАМ НАЗИВАЄТЕ ЧОЛОВІЧЕ ПРИЧАНДАЛЛЯ — ЗМЕНШУЄТЬСЯ У РОЗМІРАХ, ЯКЩО ЛЮДИНА ТРИВАЛИЙ ЧАС ЗАХОПЛЮЄТЬСЯ КУРІННЯМ. ЩОБ ВАШЕ ДОСТОЇНСТВО Й НАДАЛІ ЗАЛИШАЛОСЯ ДОСТОЇНСТВОМ, НЕГАЙНО КИДАЙТЕ ПАЛИТИ!

Цибуля стає у пригоді не лише підліткам: вмивання її соком допомагає позбутися плям, вугрів та інших дефектів шкіри. Якщо у вас почали з'являтися зморшки, а ви закохалися у молодицю, приготуйте суміш меду з соком цибулі — шкіра поступово розгладиться.

ОРАЛЬСЬКЕ МОРЕ

Богдан Жолдак

Із циклу «Прощавай, суржику!»

— Що таке оральський секс? — отак необачно запитав я його.

Як ніззя нікому довірять лічних віщей жизні. Особинно тим, хто. Таким, хто в прошлой своїй жиздні був агітатором. Таким спіціалістом політграмоти, шо кажний вівторок після роботи людей, заміcть того, щоба вони могли по очірідях записних по ковбасу собі постоять — так нє, ми должні були як дураки сидіть й слухать про те, що в нас очірідів нема, а тіко на Западі.

От в мене й осталася до нього привичка, наче він в міжнародностях розбірається.

— Що таке оральський секс? — отак необачно запитав я його. Бо думав, що це якась така біда, ісчезающого вида, тіпа Орального моря, яке на собственних очах гине. За що його президента Клінтора й снізвіргають. Їй-Богу, не знав. Бо я по образуванію вучитель праці. А ні чогось такого інакшого.

А цієй Грицченко, він же тіпа того, шо в культурі розбирається, бо його з політграмоти на протівоположну навуку перекваліфіцірували предподавать українознавство. От я довірився йому з тамтим, чим не міг навіть жині повідать, щоби може потім її про це розпитать. Все ж таки женщини, особино її подруги, бліже к таким проблемам расположені, чим ми, в підогогіческім колікітві.

— Оральський секс? — аж спалахнув радістю колишній політработнік. Нада було міні уважніше до його придивицьця, то й побачив би, яким недобрим вогнем возсіяв він. —

Ну, це, брат, простими словами не розкажиш.

— А якими жь? — цікавився я, довєрчивий дурак.

— Такими, що лучче буде ізпитать його. Чим балакать, бо зо слов буде оди ниприятний осадок, — отак хитро почав він мене під'юджувать, бо вже зразу тоді склав свій подлий план. Ясна річ — він же мучився, читая ненависне українознавство, от і позарився на моє місце чесного приподаватіля праці.

І я, дурак, возьми й клюнь на його таку хитру наживку.

— Як же це, хіба це возможно? — почав я заглатувать з нею й крючка.

— Хочешь? Бо тут зараз одна така оралка на автостанції промишля цим дєлом незадорого. Я там мимо з роботи ходжу, могу тобі її договорить.

Й я, дурак, вмиг придставив її таку пухкеньку з ножками. З таким же приятним овалом, як і та, на фотограхфіях, шо вмєсті з Клінтором практікувалася. З такими ж округлими литочками, словом, шо я попався. Бо придставив, що це якось пов'язане з оранкою. Тобто з календарними нашими обрядами, які саме в нас почали бурно возрождаться. Так, що захопили навіть у свій вир колишніх політработників.

Словом, я сам так точно розщитав, дурак, що коли моя Катря буде на роботі, а я ні, то шоб оцяя автовокзальщиця й прийшла точно по адрису. Й став з годинником за двирима — одкриваю — вже й стоїть. І так приятно мені назустріч улибається своїм ротом. Ми заскочили, а вона, лінтяйка, й ни стала роздіваться. Щоб хочь щось мені там таке своє показать, так ні, пожаднічала, а почала просто так од порога бистрінько вид́єлувать. Шо я ни вспівав навіть опомниться, дурак.

А нада би було преждє подумать. Щоб сообразить послухать, чого це входні двері, не поставлені мною в пориві на засув, вдруг починають отворятися ключом. Так, що при етом починає заходить туди моя лічно Катря. Я, відімо, був так увльокся, що не обращав внімания вже ні на які двері. А здря. Бо Катря мало того, шо все це видя, аж двічі обійшла нас таких, хоч і не роздєтих, но достаточних в своїй убідітільності. Й навіть коли вона взяла до рук тіліфонного апарата, міні серце моє нічого не підказало. Відімо, воно теж було дуже увлічонне чимось іншими, аніж тіліфон. Якого я, дурак, по жадності своїй, коли їх посписували зо школи, взяв і домой приніс підключив. Гітінаксового всього такого, тяжолого. І от через це моя така Катря бере його отак обіруч і що вона робить? Нічого кращого не додумала, а бере ним отак і б'є по голові. Кого? Автовокзальщицю? Казалось би, да. Як вона є виноватою. Ну так нєт же — по моїй лічній голові як опустить ударом по тємені. Що міні тоді все потімнєло. До такой його стєпіні тімноти, шо коли я опомнився, то вві хаті ни було вже ні жінки, ні орального секса. Ні мене лічно, бо я одкрив глаза вже аж ув поліклініки, куди мене доставили з острим діагнозом голови. Ще міні коли пов'язку на її налагали, то добре, що ув гіпс не взяли. Бо я б тоді нею точно ни сообразив: а чого це моя Катря вдруг взяла й так точно до минутки оказалася раптом вдома?

Не встиг я опомниться після цієї здогадки, як тут нова, ще страшнійша підступається. Бо хто ж це взяв і напоумив мою жону, а вона така Катря, шо бере ручку й бомагу й пише об'яснітільну скаргу в педколіктів. Що, мовляв, ву те врем'я, як всі в ньом знаходилися на роботі, я, тобто вчитель праці, воспользовшись окном в розпісанії, покинув предєли школи й очутився в собствінній кварьтирі у віді розврата. Хто міг її навчити на таке дєло? Та такі ж самі політработнічки, які напоумили й протів призидента Клінтора общественность протівставить. До такой стєпіні, шо він, бідний, щоб якось захистіть сібя й вберегти сім'ю, вимуждін був скорше кидать бонби для цього в Югославію, хочь вона була ні в чому не винувата.

Ну, а міні бонби ні на кого кидать. Я ж тоді, на третій день з поліклініки виписуясь, нічого ні подозрівавши, як чесна людина порядна просто з мєдучриждєнія йду в місце своєї постоянної роботи придподавать працю.

— Ха-ха-ха, — ось чим зустрічає мене моя рідна школа. Й підагогічиский коліктів очі пряче, щоби ними не засміяцься мені в очі. Бо я ж прийшов весь вистрежений і перев'язаний в смислі голови. Чим же вона так розвеселила всіх, включая уборщицю? А тим, що той само хтось нєізвєстний, який мене підбив на автовокзальщицю, це ж він, по-відіму, підговорив мою бабу на публічну скаргу. То мало того — увзяв ту скаргу на ксерокс розмножив. І розвєсів. Де? Так нігдє ж інде, як по школі кругом. Щоб і малиє дєті, таких, в яких по возрасту навіть ще не положено працю викладать, — а й навіть вони мені бросали в спину взгляди в віді шуток.

Шо я потом винуждін свойою розбитою головою соображать, хто ж це мене міг так подло обустроїть. Якщо про оральний секс ніхто на білому світі ніхто окроми мене й Клінтора, не знав? Грицченко, Грицченко, сука, ето здєлав. Бо їх, політработніків, цілі армії тепер невостребованих по сьвіті тиняються. Й нада було буть ідіотом, щоби думать, шо такі люди способні переквалифіцирувать себе в українознавство. Шо тепер:

— Клінтор! — кричить мені в спину кождна соплива сопля.

Бо Грицченко, сука, на моє чесне місце трудовика мітить, і всі тепер з мене сміються, гади радосні. За що? За то, що я тоді отак з нею, навіть не роздягаючись. За то, що моя така Катря двічі мине мо'їм же тіліфоном обнесла, а я й мислі не почуствував. Й по балді. Раз! Хто це може на сім сьвіті уявити, як я в той момент тоді коньчив.

® ЛЕЛЬ

2001

ІЛЮСТРОВАНИЙ ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІЙ ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЖУРНАЛ ПРО КОХАННЯ

№ 5 (62)

Засновник і видавець — фірма "ДЕРКУЛ" (свідоцтво про реєстрацію: серія КВ, №848 від 22.07.94). Журнал видається з червня 1992 року.

Головний редактор
Сергій Чирков.

Редактор відділу фольклору та літературних раритетів
Микола Сулима.

Начальник комп'ютерного центру
Владислав Чирков.

Макет Владислава Чиркова. На 1-й стор. обкладинки — Нерійя Девіс; на 4-й — Здена Новотна.

Підписано до друку 10.08.2001. Тираж 10000 примірників. Замовлення № Ціна договірна.

Адреса редакції: 04119, Київ, вул. Дегтярівська, 38—44, "Лель". Телефон/факс: (044) 211-02-68.

Сканування і обробка ілюстрацій, набір, верстка комп'ютерного центру фірми "Деркул". Тел.: (044) 211-02-68.

Друк — РВК «Деснянська правда», 16000, Чернігів, просп. Жовтневої революції, 62. Тел.: (04622) 4-45-24.

Індекс 74283.

НЕ КОХАЙТЕСЬ У ХОЛОДИЛЬНИКУ!

Мешканцям американського міста Ньюкасл така розвага забороняється навіть у найстрашнішу спеку. Втішає те, що закон карає лише за злягання у холодильних кімнатах магазинів, а не вдома.

А у тихому містечку Коннорсвіль, штат Вісконсін, донині діє закон, який забороняє чоловікові стріляти з рушниці, якщо його партнерка цієї миті переживає оргазм.

Нелегко доводиться й чоловікам у Реймсі, штат Айова. Після статевого акту, якщо кохана все ще перебуває у гарячих обіймах, дозволяється зробити лише три ковтки пива.

Мешканець Олександрії, що у штаті Міннесота, не має права на злягання з дружиною, якщо від нього тхне часником. Дружині у цій ситуації закон дозволяє вимагати від судженого, щоб той скористався зубною пастою.

Брудна лайка під час сексу з дружиною суворо карається у містечку Уиллоудейл, штат Орегона.

Під час обідньої перерви та ще у необладнаному захисними фіранками авто забороняється злягатися у Карлсбаді, штат Нью-Мексико.

А у Ліберті-Комер, що у штаті Нью-Джерсі, вас можуть кинути до в'язниці лише за те, що ви у сексуальному екстазі зачепили ногою клаксон і той просигналив.

Отож, якщо ви не годні обійтися без стрілянини під час оргазму, тричі подумайте перед тим, як виходити заміж за американця!

Ти ідеш, як танцюєш, ритмічно.
Все бринить в твоїм тілі в'юнкім.
І бажання мої анемічні
Прокидаються прутнем стійким.

Не ґвалтуй мене, коханий,
В білій хаті на ряднині,
А веди мене у поле,
Де тремтять волошки сині.

Не ґвалтуй мене, коханий,
У коморі на підлозі.
Краще буде в стиглім житі,
В стиглім житі при дорозі.

Не ґвалтуй мене, коханий,
Тишком-нишком у запічку.
Підем, серце, на леваду,
На ставок або ж на річку.

Геть кохання віртуальне,
Хоч це зараз і у моді.
Краще просто й натурально
І звичайно ж — на природі.

Плине місячна ніч
По поверхні Дніпровій.
Вітер хвилю жене,
Шелестять дерева.
Ти гаряча, як піч,
І на лаві парковій
Обіймаєш мене,
Що аж дух забива

Не зустрічайся
на моїм шляху.
Я шаленію, коли тебе бачу.
Готовий пить смолу гарячу,
Щоб не піддатися гріху.

Але не п'ю, не боронюсь,
А забуваю все на світі.
Коли ми знов в полоні хіті,
Я так зустріть тебе боюсь.

Тобі кортить й мені кортить,
В обох серцях багаття.
Щоб не прогаяти і мить,
Мерщій скидай манаття.

Впадемо в прірву почуттів
На скелі насолоди.
За цю, єдину мить в житті
Всього життя не шкода.

Олександр Півень

лямурчики

Немає негарних жінок, але гарні — є!

Жінки не старіють, вони стають досвідченішими.

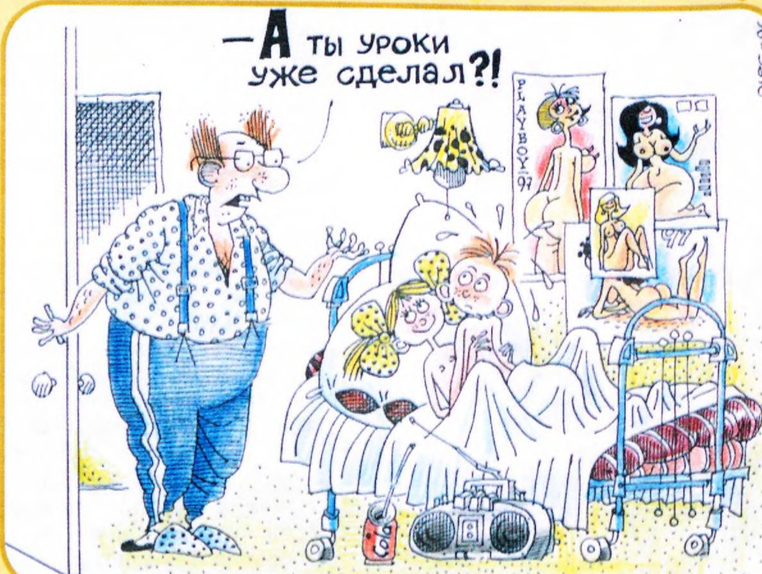
Від жінки є лише один порятунок — інша жінка.

Хочеш жити — вмій вертіти стегнами.

Гола жінка — це непристойність, оголена — це мистецтво!

Олександр Перлюк

ПІСОЧНИЦЯ ДЛЯ ТИХ,

КОНКУРС ЛЕЛЬВОРДІВ

СЬОМИЙ ТУР

Не еротика

Пік насолоди

... рибак

Гімнастка, цирк

Електр. част.

Нагуляла дитя

Посол Рима

Сіяна трава

Музична форма

Штучна печера

Гола

Він і вона

Узвишшя

Як ... у маслі

Крутий берег

Богиня кохання

Схід

Розкішна їдальня

Нулін

Рух у танці

Коханий чоловік

Статевий акт

Бог сонця

Місто у Вірменії

Алібек та ...

Наречений Дюймовочки

Друг людини

Козирний ...

Біблійний мастурбатор

ЦІКАВА ВІДЕОКАСЕТА чекає на того, хто перший розв'яже наш «Лельворд» і раніше за інших надішле відповідь до редакції **ПОШТОЮ.**

Першим відповідь на «Лельворд» №6 надіслав Володимир Квітка з Чернігова. Вітаємо з перемогою!

У КОГО МАЛЕНЬКІ

Бабуся запитує в онучки:
— Люба, що тобі подарувати на день народження?
— Протизаплідні пігулки.
— Та навіщо тобі ця бридота?
— Бабуня, ти сама поміркуй: я вже маю чотири ляльки — ну нащо мені ще й п'ята!

Перше вересня. Діти у школі пишуть твір на тему: «Як я прожив літо». Оленка підносить руку:
— Марiє Іванівно, а як пишеться слово «завагітніла»?
— Оленко, не треба про літо, пиши краще про Шевченка...

Хлопчик грається у дворі. З вікна йому кричать:
— Вовчику, час додому!
— Зараз, тату!
— Я не тато, я — мама.
— Ох, та хто вас, педиків, розрізнить...

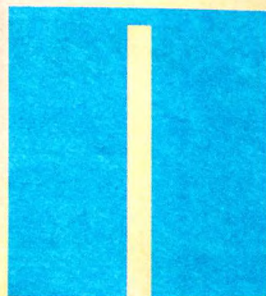
— Тату, а куди відлітає лелека після того, як подарує дитинку?
— Куди — куди... Знову в штани!

Експедиція виявила в Африці хлопчика, який виховувався у стаді слонів. Якби ви бачили, що він виробляє з колодами без допомоги рук!

	п	а	р		е	р	о	т	и	к	а	
с	о	с	о	к		у		і		а	з	о
	с		з		у	к	о	л		с	о	н
к	а	м	б	а	л	а		о		т		а
	г		р		ь		д		г	р	і	н
е		в	а	л	я	н	о	к		а		
с	в	а	т		н		л		е	т	у	ш
т		з	о	л	о	т	о		н		л	
р	у	а	н		в		т		г	р	а	м
а	з			к		с	о	п	р	а	н	о
д	і	б	р	о	в	а		а		б		н
а		р		л		ж	о	р	ж	и	н	а
	в	а	г	і	н	а		а		н	ю	х

Оповідання

Едвард Бісмарк

ПЕРЕСПАТИ З ІНШИМ

— Цікаво, чи ще кому з чоловіків подобається уявляти власних дружин у ліжку з незнайомцями? — говорить блондинові темнокоса жінка, на мить відірвавшись від курячого салату.

Бренда і Джеймс нічим особливим не вирізняються з-поміж десятка інших пар, які поглинають ленч у кафетерії готелю,— тридцятилітніх, привабливих, забезпечених. Усі вони відгукнулися на запрошення, надруковане у місцевих газетах, і приїхали відпочити у Лайт Рок, 102, заплативши за два дні та дві ночі «лише двісті доларів на двох».

Дітей подружжя залишило у його матері. Мають же вони бодай інколи відволікатися від усього?

Джеймс, усміхаючись, нахиляється до Бренди:

— Ти знову? — запитує він майже пошепки. — Скільки разів повторювати, що я пожартував?

— Не ображайся, любий, але ти висловив саме те, про що мріяв. Тебе насправді збуджує думка про мене з іншими чоловіками у ліжку. Це й нині помітно.

Він здригається і червоніє:

— Ти збожеволіла!

Вона скидає шльопанця і ставить босу ногу на краєчок його стільця, м'яко ковзнувши пальцями між чоловіковими ногами.

— Я так і знала, — посміхається вона.

— Ти з глузду з'їхала! А раптом хто побачить?

Вона лукаво посміхається і дає своїй ніжці під столом ще більшої волі.

— Не озирайся. Проте, дехто вже помітив. Вони спостерігають за нами. Двоє чоловіків. Молодих чоловіків. Вони дивляться на мене з тієї хвилини, як увійшли. Може запросимо їх за наш столик? Розповімо про твої фантазії, а раптом один з них допоможе втілити їх у життя.

— Не маю сумніву, вони б залюбки, — саркастично промовляє він, випростовуючись на стільці від того, що її пальці не припиняють блукати навколо плоті, нарощуючи ерекцію. — Та, може, ми поговоримо про щось інше?

— Чорнявий — просто красень, — не вгамовується вона, дивлячись через чоловікове плече і зваблива кокетуючи. — Блондин теж нівроку, та я й без того щоночі маю блондина. Звичайно, можна запросити до нашого номера обох. Тобі це сподобається? Ти бодай коли уявляв мене з двома?

Він з надмірною байдужістю хитнув головою.

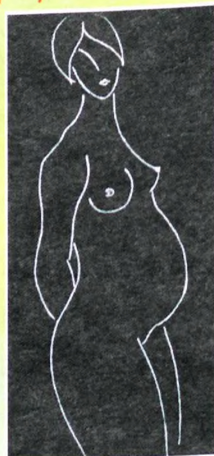
Вона заходиться сміхом.

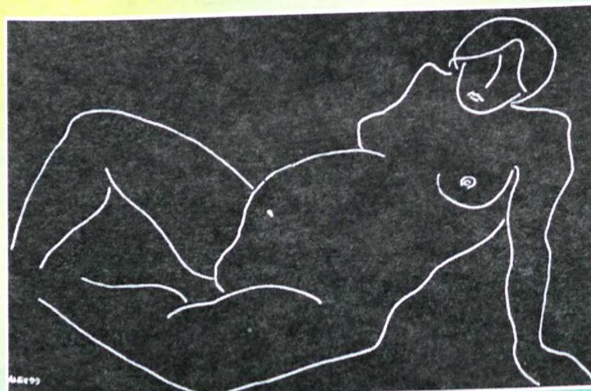
— Як тобі це уявляється? — Запитує вона, наблизившись до його обличчя. — Си-

— І що саме я робила, стоячи перед Кевіном навколішки? — не вгавала вона. — Ось це? — Вона поцілувала кінчик його здибленої плоті, пройшлась язичком навколо голівки.

ПІСНЯ РАДОСТІ

Скульптор і живописець Олександр Алексєєв (ALEX) народився 1963 року в Києві. Дитиною разом з батьками переїхав до Литви. Закінчив художнє училище ім. Антанаса Мартинайтиса. На його рахунку чимало персональних виставок. Твори митця зберігаються у Третяковській галереї, Будинку-музеї Марини Цвєтаєвої, у приватних колекціях Литви, Росії, Бельгії, Німеччини, США. Мешкає у Каунасі. Представляємо його графічний цикл «Пісня радості».

АНЕКДОТ?

Зустрічаються два сусіди.
— Слухай, Іване, тобі доводилося займатися сексом утрьох?
— Ні...
— А хочеш?
— Ще й як!
— Тоді швиденько біжи додому!

♥

Пристрасні жінки гарні до неподобства. А також під час неподобства і після неподобства.

дітимеш біля ліжка, ховатимешся у шафі чи як? А може, приєднаєшся?

— Ні те, ні друге, ні третє, — відповідає він із сором'язливою посмішкою і відсторонює її ногу. — Гаразд, порозважалися — та й годі. Ходімо звідси, доки нас не виштовхали.

Вона взула шльопанця, підвелась і прошепотіла на вухо:

— Я домовлюся з тими двома, доки ти чекатимеш рахунку. По обіді тебе влаштує?

Він зробив спробу втримати її за руку, та вона вислизнула. Помітивши, що на них звертають увагу, Джеймс змусив себе усміхнутися, наче вони затіяли якийсь невинний жарт, і відвернувся до вікна.

Йому страшенно кортіло бодай краєчком ока побачити, як вона розмовляє з чужинцями, але він боявся. Це неможливо, вона не зважиться влаштувати таке безумство. Звісно, Бренда любить пофліртувати, але виключно заради жарту. Вона завжди недвозначно натякала, що не здатна піти далі флірту з жодним, окрім нього.

Не дочекавшись офіціантки, Джеймс попрямував до касира, зусиллям волі намагаючись пригасити й досі помітну ерекцію. За сусідніми столиками нікого не було — це перше, що впало в око. Жодного мужчини. Лише Бренда сидить за стійкою, дивиться на нього і, неначе пустотливе дівча, хитиляє ногами. Її темні очі блищать.

Джеймсове обличчя світлішає.

— Сука, — промовляє він самими губами.

Вона відповідає посмішкою і зіскакує з табуретки. Опинившись поруч, Бренда просилює руку до задньої кишені коханого й міцно пригортається.

— Ти зрадів, що там нікого не виявилося? — запитує вона, прослизнувши вологим кінчиком язика до його вуха. — Чи розчарувався?

Він обіймає її за талію.

— Трохи, — відповідає, не уточнюючи. — А ти?

Вона посміхається:

— Трохи.

2

— А з якими саме мужчинами ти мене уявляєш? — допитується Бренда. — З незнайомцями? З якоюсь знаменитістю? З кимось із друзів?

Вони зайшли до свого номера перевдягнутися для плавання в басейні. Жадання заскочило їх у ту мить, коли вони вже роздягнулися, а в купальні костюми ще не вбралися. Вона випросталася на його тілі. Крізь нещільно запнуті портьєри проникає спекотне сонце, його промені виграють на ліжку та її спині. Джеймс вже й не пам'ятає, коли вони востаннє кохалися при денному світлі.

— Тільки не з друзями, — говорить Джеймс. Він облишив переконувати її у тім, що його фантазія була лише жартом. — Друзі — то святе. Тому з друзями — жодних любощів. Інші мужчини нехай закохуються — в тебе неможливо не закохатися, а от ти навряд чи зможеш когось полюбити.

— Але хто ці чоловіки, у яких мені заборонено закохуватися? — запитує вона, припавши губами до його соска і поволі подорожуючи навколо напруженого пиптика чутливої плоті перед тим, як ніжно прикусити його.

— Хтось, кого я не знаю, — відповідає він, здригнувшись, коли вона раптом сильніше стиснула зубами його сосок і грайливо потягла до себе. — Зазвичай це чоловіки з твоєї роботи, про яких ти мені розповідаєш. Приміром, отой програміст з Бостона, пам'ятаєш, він приїжджав налагодити нову систему контролю? Ти часто затримувалася з ним у офісі аж до вечора. Я такого встиг нафантазувати про вас обох до того, як ти розповіла, що він «голубий»...

— Кевін? — здивовано сміється вона. — Господи, та він би помер, якби дізнався. — Вона обціловує другий сосок, залишаючи навколо відбитки своїх губ. — І що саме робили ми у твоїх мареннях?

Джеймсові пальці попестили її сідничку й проникли у теплу розщелену:

— Тобі давно час зупинитися, згода?

— Це не більше, ніж цікавість, — відказує вона і безсоромно розсуває ноги. — То що ми з ним робили? І де був ти? Розкажи, будь ласка.

— Переді мною розгортався цілий сценарій того, як ви залишаєтесь удвох у офісі, коли всі інші вже пішли, — говорить він, погладжуючи її набряклі нижні губи, які поступово стають слизькими від соків. — А я неначе сиджу в машині на стоянці біля офісу і все бачу крізь вікно.

Вона не мала наміру заспокоюватися:

— Що саме ти бачив? Я хочу деталей.

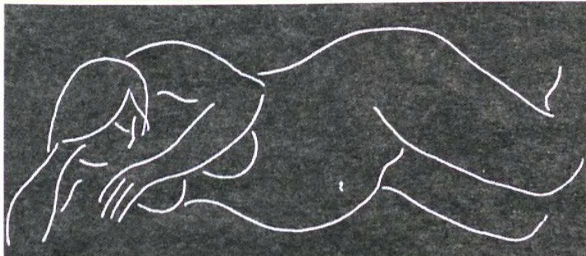
— Інколи я уявляв, як ти сидиш на краєчку свого стола, спідниця задерта до талії, колготки теліпаються на литках, а Кевін зі спущеними до колін штаньми порається межи твоїх ніг. А іншим разом я уявляв собі таку картину: Кевін стоїть, притулившись спиною до столу, його очі заплющені, пальці блукають у твоєму волоссі, а ти стоїш перед ним навколішки...

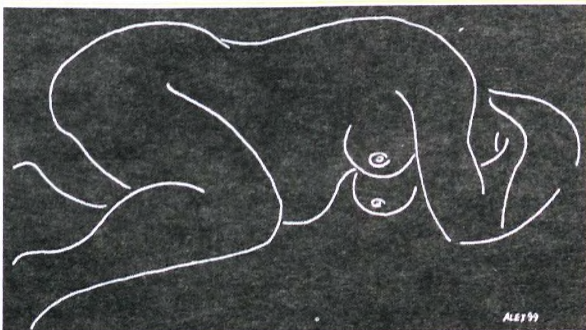
Бренда проклала доріжку вологих поцілунків по Джеймсових грудях і животу.

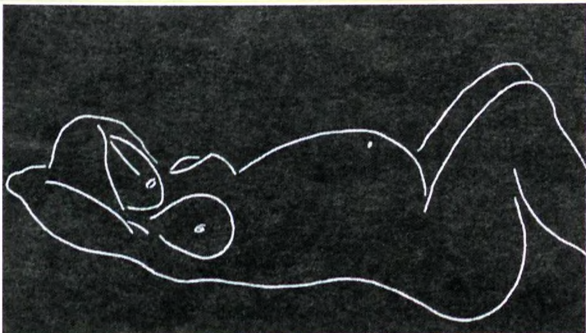
— І що саме я робила, стоячи перед Кевіном навколішки? — не вгавала вона. — Ось це? — Вона поцілувала кінчик його здибленої плоті, пройшлась язичком навколо голівки.

— Так, так, — задоволено промуркотів він, запустивши пальці в її темні кучері. Джеймс аж очі заплющив, коли вона увібрала його улюбленця до рота, і зробив спробу проштовхнутися ним якомога далі. — Ти завжди робиш це у моїх фантазіях.

Вона поволеньки ковзала вгору і вниз товстим прутнем,

ГРИГОРІЙ РАСПУТІН

Окрім екстрасенсорних і гіпнотичних талантів цей монах, що прибрав над родиною останнього російського царя необмежену владу, зажив славу дивовижною статевою потенцією. За деякими відомостями, він здатен був удовольнити впродовж ночі до 20 жінок. Певним чином цьому сприяла вузлувата бородавка, яка виросла біля кореня його 32-сантиметрового прутня. Розташувавшись у такому стратегічно важливому місці, вона солодко подразнювала клітор і доводила коханок до шаленого оргазму і нестями. Як відомо, Распутіна вбили 1916 року російські дворяни: спочатку марно намагалися отруїти, потім застрелити — врешті, вони відрізали йому пеніс і після цього втопили. Одній набожній прибічниці знаменитого старця якимсь чином вдалося заволодіти цим довгим знаряддям, і вона багато років зберігала його на своєму туалетному столику у обшитій оксамитом коробочці.

ссала і облизувала, стискаючи дедалі міцніше. Й лише коли він у передчутті оргазму затамував подих і напружився, відсахнулася, наостанок підступно пробігшися по стовбуру вологими зубками.

Вона сіла верхи, потерлася соковитою плоттю об нього, обіймаючи чоловікові ноги своїми атласними стегнами.

— А поки ми з Кевіном кохалися, ти сидів у машині й спокійнісінько спостерігав?

Він кивнув і дурнувато гмикнув.

— І що ти відчував тієї хвилини? Ревнощі? Злість? Біль?

— Це ж лише фантазія, — відповів він.— Я намагаюся не думати про такі речі. Лише про те, як усе це сексуально.

Нахилившись, вона поцілувала його, запустивши язичка між чоловіковими зубами.

— А тобі хотілося би насправді подивитися, як я роблю це з кимось іншим? — прошепотіла вона. — Ти здатен таке витримати?

Його язик переплівся з її, руки спіймали важкі груди. Він намацав пальцями тверді сунично-рожеві пиптики, почав їх стискати і покручувати. Він відчув, що поринає в туман, ще трохи — і втратить контроль, як це трапилося вчора, коли вона запитала про його потаємне бажання.

Бренда обхопила прутня, спрямувала в себе. Вона то падала вниз, то, стискаючи м'язи вагіни, линула вгору — аж доки їхні хвилі впали разом на темний і солодкий берег, і його тіло здригнулося під нею, а гаряче сім'я випорснуло і наповнило її по вінця.

— Мені дуже хочеться подивитися на тебе з кимось іншим, — видихнув він. — Я зможу це витримати. Господи, адже звичайно зможу!

3

Прокинувшись, він почувається розбитим. Що з ним? Де вона?

— Брен! — кличе спроквола.

— Я тут, — відгукується вона, виходячи з ванної й закриваючи тюбик губної помади. У новому білому купальникові вона має розкішний вигляд. Взуває сандалії, бере з вішалки одну з його сорочок і напинає на плечі. Кинувши ключа від номера до сумки, нахиляється поцілувати чоловіка. — Я йду в басейн.

— Зачекай, — просить він. — Дай мені п'ять хвилин — прийняти душ і знайти плавки.

Вона хитає головою.

— Поспи ще. Я маю де з ким зустрітися.

— Зустрітися? Але тут у нас ще нема знайомих!

Вона посміхається, тримаючись за дверну ручку.

— Не було. Але поки ти спав, я виходила у фойє за газетою. Не хотіла тебе будити і лишилася там розв'язувати кросворда. Поряд присів мужчина, і ми розговорилися. Він запросив мене щось випити з ним біля басейну.

Джеймс закинув руки за голову і потягнувся.

— Ну, гаразд, зайко, — проказав він, позіхнувши. — Та хіба ми вже не грали в таке у кав'ярні?

Замість відповіді вона послала йому повітряний поцілунок і пішла.

Він улігся зручніше і почав чекати, що двері от-от знову відчиняться. Спливла хвилина, але дружина не поверталася.

П'ять хвилин. Десять. Мабуть, і справді пішла до басейну. Тож йому краще також спуститися.

Він підвівся і попрямував до ванної. На дзеркалі яскравою червоною помадою Бренда написала: «Будь обережніший у своїх бажаннях, Джеймсе».

Вмираючи від цікавості, він надягнув труси, підійшов до вікна і трохи відсунув фіранку. Від побаченого йому запаморочилась голова. Дружина сидить за столиком на протилежному боці басейну і щось попиває з високої склянки. Навпроти неї — високий засмаглий незнайомець; вони схилились одне до одного, очевидно, захопившись розмовою. Ось вона скинула взуття, її позолочені сонцем пальці невимушено лягли на босу ступню незнайомця.

Бренда позирнула на вікно. Її обличчям промайнула легка усмішка, і вона знову повернулася до співбесідника, ще ближче прихиливши до нього обличчя, і накрила його руку своєю.

Джейн стоїть і дивиться, він майже у трансі. Глухий біль, що зародився під животом, охопив яєчка і розлився по хребту. Тонке волосся на руках настовбурчилось. Емоції виповнили його мозок: ревнощі, страх, образа, зніченість. Та яскравіше за інших палало збудження.

Він уявив, як Бренда цілує цього чоловіка, глибоко зануривши язика до його рота. Як той стає перед нею навколішки, зсуває білого купальника і цілує її груди, живіт, темні зарості внизу, запускає язик у лоно. Він заплющує очі й, неначе наяву, бачить Бренду при мужчиною, її ноги оповили його, вона приймає його глибше й глибше, насолоджуючись розмірами і твердістю плоті.

Джеймс упав у крісло, рука мимоволі опинилася межи ніг. Він подумав: а чи не втрачає він розум, чи не з'їжджають з глузду вони обоє?..

Бренда зняла свого мокрого купальника, він лункo ляпнув на кахельну підлогу ванної. Джеймс лежить на ліжку й дивиться на неї, на його грудях — відкритий роман Елмора Леонарда, буцімто він щойно читав його. Біль ще й досі не покинув тіла, та й збудження не згасло. Вони усміхнулись одне до одного, але вже якось інакше. Це вже щось більше, ніж дурнувата гра.

Розпушивши вологі кучерики на лобку, Бренда залізла в ліжко й усілась йому на стегна. Вона нахилилась і поцілувала його, мокре волосся впало на чоловікове обличчя, зморщені соски ковзнули по грудях.

— Він зажадав, аби я зустрілася з ним пізніше в холі, — повідомила вона, прикушуючи нижню чоловікову губу. — Ми потанцюємо і таке інше.

— А тобі хочеться з ним і такого іншого? — запитав він, просуваючи руки вниз по спині й пригортаючи її до себе.

— Тільки якщо ти забажаєш.

— Це не відповідь на запитання.

— Ти можеш сидіти у барі й робити вигляд, буцімто мене не знаєш, і спостерігати, як я з ним заграю, — сказала вона. — Його номер якраз навпроти нашого, через басейн. Коли ми підемо туди, якщо підемо, — я можу попросити його не запинати портьєри і залишити світло. Ти матимеш змогу все бачити звідси.Точнісінько, як у твоїй фантазії.

Біль посилився. Збудження — також. І обидва водночас шарпнули «блискавку» на його штанях.

4

— А хто він за фахом? — спитав Джеймс. Він стояв біля дверей до ванни і дивився, як вона робить макіяж. Напис на дзеркалі ще ніхто не стирав.

— Чим займається?

— Юрист,— відказала вона. Приїхав до міста у справах. Мав летіти додому, але остання зустріч відклалася на понеділок, і йому довелося залишитися на уїк-енд.

— Він одружений.

Вона перехопила у дзеркалі його погляд.

— Я не поцікавилася. Та чи не все одно?

— А він знає, що ти заміжня?

— Так. І він переконаний, що я навідалася до родичів, а ти залишився вдома у Вісконсині або Мічигані. Не пам'ятаю, що саме я йому сказала, — вона посміхнулася. — Не турбуйся, я не згадувала про твою фантазію. Не хотіла його відлякувати.

Вона зняла халатика і оглянула себе у дзеркалі:

— У мене не надто обвислі груди, аби іти без ліфчика?

— Твої груди бездоганні, — відказав він. — Але ти ніколи не ходила без ліфчика.

Вона повернулася до нього:

— То була колишня я, — потерлась губами об чоловікові вуста. — До всього, я колишня ніколи не спала з іншими мужчинами.

Вона дістала з валізи чорні трусики, на мить замислилась і відкинула їх убік. Зняла з плечиків відкриту червону вихідну сукню й одягла на голе тіло. Взула його улюблені червоні човники, схопила сумку і попрямувала до дверей.

— Я не годен повірити, що ти справді маєш намір це зробити, — прохопилося в нього. — Ти потрясаюча. Я кохаю тебе.

— От-от. Лише не забудь про це, — сяйнула вона очима, поцілувала його і вислизнула за двері.

5

Джеймс одягнувся, перетнув кімнату і знайшов очима вікно по той бік басейну, на яке вона йому вказала. Там було темно. Потім він зійшов до галасливого холу і не без зусиль влаштувався біля стійки бару. Оркестр награвав любовні мелодії семидесятих. На танцмайданчику було велелюдно. Але Бренди та її партнера він ніде не знаходив. А раптом вони вже у його номері, разом у нічній пітьмі? Ця думка викликала у Джеймса легку нудоту.

І цієї миті поряд з оркестром промайнула червона

Алла, м. Одеса.
«Люблю море, пляж, автораллі»

Некрасивих жінок не існує. Принаймні — в Україні. А щоб у цьому впевнився не лише «Лель», а й увесь світ, редакція відкрила для своїх читачів «Ярмарок краси».

Надсилайте свої фото (ступінь відвертості кожен визначає для себе сам), супроводивши їх коротким текстом (для друку) і детальною адресою (не для друку).

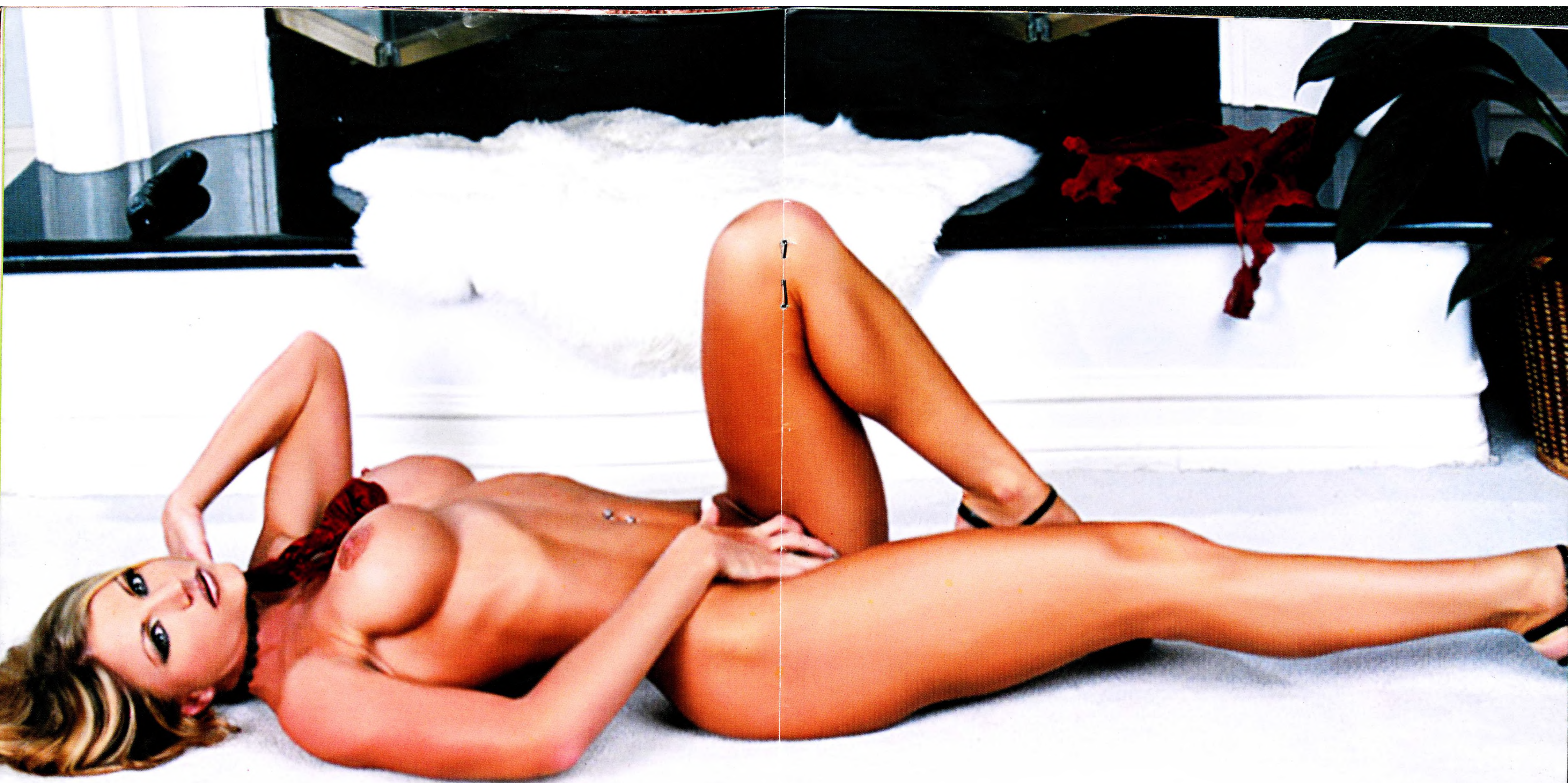
КРИМЧАНКА.
Фото
Бориса Бугера

Людмила Крючкова,
м. Васильків.
Фото
Михайла Лобанова

Наталя Ковальчук,
м. Київ

ЯРМАРОК КРАСИ

ЛЕЛЬ

сукня. Він побачив її темне блискуче волосся, палаючі очі, її нічим не стримувані груди і оксамитові голі ноги. Побачив чоловіка, з яким вона вранці сиділа біля басейну, його білі зуби, засмаглу у солярії шкіру і масні очі.

Коли вони пліч-о-пліч зійшли з танцмайданчика, вона помітила Джеймса. Їхні погляди зустрілися. Бренда посміхнулась і схилилася до незнайомця з поцілунком. Вона ковзнула у його обійми й знову потягла на танцмайданчик. Увесь цей час вона не відривала очей від чоловіка.

— Я бачу, ви накинули оком на даму в червоному, — гмикнув бармен, через стійку подаючи Джеймсові віскі з содовою.— Ще та штучка, чи не так? Ставлю п'ять баксів, що у неї під цією спідничкою немає ані нитки.

Джеймс намагався не зважати на бармена, його погляд був прикутий до майданчика. Мужчина пригорнув Бренду до себе, притиснувся до неї, недвозначно натякаючи на те, що буде далі. Його руки вже лежали на ніжному вигині сіднички. Він линув до неї і шепотів щось на вухо, його руки опускалися дедалі нижче.

Вона сяяла, її щоки палали рум'янцем. Їхні рухи нагадували рухи людей, що кохаються посеред натовпу.

Джеймс відчув, як полум'я обпікає його потилицю й шию. Біль, який він відчув удень, знову прокинувсь у животі, лише тепер він був удесятеро інтенсивнішим.

Бармен причмокнув:

— І ще п'ять баксів за те, що весільну обручку на її палець надягнув не цей хлопець. Присягаюся, що зі своїм судженим вона так не танцює.

Слова відлунили у Джеймсових вухах. Усе йшло не так, як йому уявлялося. Може, непідходящий мужчина? Чи не ті обставини?

Його збуджувало те, як дружина танцює з незнайомцем, але збудження було абсолютно не таким, як очікувалося. Воно стискало груди і викликало нудоту, як буває тоді, коли перед твоїми очима трапилася дорожна аварія, і ти знаєш, що за мить також уріжешся.

— Так, а суджений, напевне, вдома діточок годує,— долинув голос з-за стійки,— й гадає, що дружинонька зараз міцно спить, обійнявши його світлину.

Джеймс позирнув на нього:

— Чого ти встряєш не у свою справу?— гаркнув він, здивувавшись із власної різкості не менше, ніж бармен, якого ніби заціпило. Джеймс люто зажбурив склянку з віскі через стійку і почав проштовхуватися крізь натовп до дружини, кидаючи перед собою: «Даруйте. Перепрошую!» Він терпіти не міг сімейних сцен, але продовжував продиратися крізь натовп, не звертаючи уваги на роздратовані та глузливі погляди.

Бренда спостерігала за ним через плече партнера і раптом широко усміхнулася.

Джеймс торкнувся плеча незнайомця:

— Дозвольте вашу даму?

Той не відреагував. Бренда прикусила нижню губу, ледве стримуючи сміх.

— Вибачай, приятелю. Я забираю твою партнерку.

Чолов'яга озирнувся і поглянув на Джеймса злими очима. Та поки він вимовляв: «Іди під три чорти, хлопче!», — на секунду відпустивши Бренду, та метеликом перелетіла в чоловікові обійми. Незнайомець почервонів і роззявив рота, споглядаючи, як вони віддаляються. Нарешті він усвідомив власну поразку і рушив геть, з кожним кроком дедалі нижче опускаючи плечі.

Люди перешіптувались услід подружжю. Джеймсове обличчя палало від сорому. Бренда поцілувала чоловіка, на мить просиливши язика межи його губ.

— Забери мене звідси,— попрохала вона.— І негайно!

6

Він спробував намацати вмикача, та вона зупинила його. Бренда підійшла до вікна. У кімнаті по той бік басейну світла не було, але портьєри хтось розсунув. За склом бовванів чоловічий силует, потім спалахнув вогник сигарети.

Вона стояла біля вікна. Джеймс увімкнув лампу і, підійшовши зі спини, почав цілувати шию, зсуваючи бретельки сукні з рамен. Вона повернула голову і зробила крок назустріч. Сукня червоним озерцем уляглася біля її ніг. Бренда сперлась спиною на холодне скло і пригорнула його до себе.

Він цілував її вуста, підборіддя, шию, поволі наближаючись до грудей. Трохи затримався на пульсуючих пиптиках. Бренда глибоко зітхнула, коли він упав перед нею на коліна і торкнувся вустами темного трикутника. Вона обхопила його плечі, щоб не впасти, коли він, сп'янівши від мускусного аромату, припав до її солонуватосолодкого джерела. Та варто було його язику проникнути між набряклих губок, вона зненацька розреготалася.

Джеймс підвів на дружину вологе від її соків обличчя:

— Що тут, чорт забирай, чудного?

— Мені спало на думку, чи отримує він від цього видовища таке саме задоволення, про яке мріяв ти?

Джеймс посміхнувся. Чолов'яга у номері навпроти почав роздратовано запинати портьєри.

Вона потягла його до кроваті, зриваючи по дорозі со-

ПЕРЕХРЕСТЯ

Чоловіки з української діаспори шукають наречених в Україні. Анкету і фото надсилайте: Львів-60, а/с 2610.

Познайомлюся з гарною дівчиною, що згодна і на романтичну, і на фізичну близькість. Фото поверну. Віталій (18-176-76). 36022, Полтава, В.Леніна, 110, к.78, 3 поверх.

Чоловік 30 років познайомиться з жінкою 30-34 років для інтимних зустрічей у неї. Відповість усім. 76005, Ів.-Франківськ-5, д/з Лабію В.О.

Молодой парень 19 лет, девственник, стройный, общительный, чистоплотный, ищет учительницу любви от 18 до 28 лет. Запорожье, ул.Жуковского, 87, кв.13. Т.63-34-49.

Молодой парень (19-173-68) станет любовником для женщины с большой грудью. 03061, Киев, пр. Отрадный, 6/1, кв. 139.

Симпатичный, целеустремленный, романтичный, сексуальный парень (29-175-65) познакомится с очень красивой, нежной, сексапильной, стройной девушкой 18-25. Живу в Англии. Mr. Igor Yeromin, 359 A High street north, Mamor Park, London E12 6PQ.

Молодой, симпатичный парень (185 см, глаза голубые, волосы светлые) хочет познакомиться с девушкой 18-25 лет. Жду ответа с фото. Умань, ул. Большевистская, 5-б, кв. 40. Белоус Александр.

Киевлянин, привлекательный (23-180-80), очень темпераментный. Исполню любой каприз щедрых дам. Телефон ускорит встречу. 04201, Киев-201, а/я 165. Александру.

Уезжаю ПМЖ Канада. Нужна женщина 38-55 лет, подробное письмо, фото в полный рост. Верну. Переписка через «Лель».

Симпатичная киевлянка-би (30) ждет ваши и предлагает свои интим-фото. 01001, Киев-1, до востребования Недилько А.

Семейный приватный интимфотоальбом. Обмен 1:1. Только цветные! 119285, РФ, г. Москва, а/я 55.

ПЕРЕХРЕСТЯ

На прохання читачів «Лель» відкрив службу знайомств «Перехрестя».

Приймаються оголошення від осіб:

БЕЗКОШТОВНІ — до 20 слів (публікуються згідно з чергою).

ПОЗАЧЕРГОВІ — до 20 слів. Вартість — 20 гривень.

ІЗ ФОТО 3х4 см — до 20 слів, 40 гривень.

ІЗ ФОТО 7х10 см — до 20 слів, 100 гривень.

За кожне наступне слово доплата 2 гривні.

ПДВ сплачується окремо.

Гроші слід переказувати на р/р 26007301330137 у Шевченківській філії АКБ «Національний кредит» м.Києва, МФО 322216. ЗКПО 21652557. Призначення: за розміщення оголошення. Одержувач — фірма «Деркул».

Оголошення публікуються лише після одержання коштів і копії квитанції про сплату.

У ПЕРШУ ЧЕРГУ ПУБЛІКУЮТЬСЯ ПЛАТНІ ОГОЛОШЕННЯ.

Безкоштовні оголошення приймаються лише на купонах «Леля».

БЕЗКОШТОВНЕ ОГОЛОШЕННЯ

Не більше 20 слів друкованими літерами

Ваша адреса або телефон:

Купон вирізати, наклеїти на листівку або покласти у конверт і надіслати на адресу: 04119, а/с 39 з позначкою **«Перехрестя»**.

рочку і розстібаючи ремінь. Він упав на її стегна, цілуючи, притискаючи до коханого тіла свого затверділого прутня.

— Невже ти насправді дозволив би мені це зробити? — запитала вона, спрямовуючи його нетерплячою рукою до свого лона.

Він увійшов у неї по саме коріння, дивуючись з того, як їй вдалося так його обіграти.

— А ти — невже ти насправді ладна була це зробити?

Вона загадково гмикнула, обхопивши Джеймса ногами, аби утримати його в собі якнайглибше. Потім її стегна почали вершити під ним дедалі швидші кола.

— Я не скажу, доки ти не зізнаєшся.

— А я не зізнаюся, доки ти не скажеш.

7

Наступного ранку вони заїхали до його матері по дітей: хлопчика, схожого на неї, і дівчинку, подібну до батька. Діти вибігли назустріч і кинулись їм на руки.

Його мати задоволено примружилась:

— Ви хоча б усвідомлюєте, наскільки ви чудова пара? Усі так говорять.

— Майже всі, — прошепотіла Бренда на вухо Джеймсові по дорозі до машини.

Того вечора, поцілувавши дітей перед сном, вони лягли у ліжко: вона у своїй мішкуватій футболці, а він у боксерських трусах. Джеймс пригорнувся до коханої:

— Ти ніколи не розповідала про свою найпотаємнішу фантазію.

Вона мило поглянула на нього крізь окуляри для читання.

— А ти не здогадався? Я реалізувала її цього уїк-енду.

— Ти — з іншим чоловіком?

— А от і ні, дурненький, — відказала дружина, цілуючи його в лоба. — Я фантазувала про те, як ти забираєш мене в іншого мужчини.

Бренда повернулася до свого кросворда, а він — до роману Елмора Леонарда. За кілька секунд Джеймс скоса поглянув на кохану, все ще не розуміючи, щоб вона вчинила, якби він дозволив піти з чужим мужчиною.

Вона посміхнулась, не відриваючи очей і олівця від сторінки:

— Ти ніколи про це не дізнаєшся.

Переклад Володимира Радченка

ПАРА-ЛЕЛЬ

ПЕРЕСТАНЬ

Сама в керосиновой сини
Ты ловко спустила трусы.
И было сиянье бессильным.
Но ты мне сказала: «Остынь!»

Закрыла себя волосами —
Всю спину и ниже спины—
Но видится все ж полоса мне,
Где ноги начаться должны.

«Не мучай меня!» — развернулась,
А губы твердят: «Перестань».
А волосы черные густо
Упрятали низ живота.

Бесстыдно блестит треугольник.
К нему, как колонны моста,
Подходят высокие ноги.
А губы твердят: «Перестань».

Упругая грудь — как литая,
Античный изысканный стан.
А губы, дрожа, повторяют
Трепещущее «перестань».

Стоишь во весь рост,
смотришь сверху,
А я на колени вдруг встал —
Устроил на прочность проверку
Я бедрам твоим. — «Перестань».

Ты гнешься назад — будто ветер
К тебе, к соломинке, пристал.
И я забывал все на свете
Под жаждущее «перестань».

Во мгле, среди бешеной ночи
Мерцает соленый кристал...
Я понял твой рвущийся почерк
Сквозь сладостное «перестань».

Толкало, ломалось и билось.
Но ты все пытаешься встать —
Ты любишь воздействие силы —
Ты плачешь,
кричишь: «Перестань!»

Лежишь, как Снегурочка, таешь,
Твой таз повторяет мой такт.
Твердишь: «Перестань,
перестань же!»
И вправду, гляди, — перестал.

11. 08. 1992

Сергей Аксененко

ДО БОГИНІ

Упали вдвох у резеду та м'яту.
Нас килим огорнув з липневих трав.
Я став тебе несміло цілувати,
Бо ще ніхто тебе не цілував.

Невміло ти мені відповідала,
Та тільки мить, коротку мить - і я
Відчув, як і благала, і жадала
Мене уся незайманість твоя.

Володимир Варнавський

ПЕРЕХРЕСТЯ·ПОШУК

«І було в ній щось від первісної самиці»

Я не любитель звертатися до редакцій, та нещодавно купив кілька ваших журналів, почитав, зацікавився і вирішив написати.

Хочу розповісти про те, що відбулося зі мною майже десять років тому: раптом прочитає дорога для мене жінка, яку впродовж кількох років я марно розшукував. Адресу залишаю в редакції — на випадок, якщо вона відгукнеться.

Весною 1987 року я у складі групи будівельників з Харківської області працював за направленням поблизу Чорнобильської зони. Це відрядження, мабуть, залишилося би буденним епізодом у житті, якби на початку квітня до нас не приїхали дівчата з Харківського тресту їдалень і ресторанів, які мали годувати нас у базовому таборі. Одна з них, Валентина, чи не відразу привернула мою увагу: смаглява, з чітко окресленими вилицями — наче нащадок половців. Згодом наші погляди почали зустрічатися, і в них недвозначно читався обопільний інтерес. Але познайомитись я не наважувався.

На початку травня випала нагода з'їздити до батьків, аби змінити одяг і бодай кілька днів перепочити: на Полтаву йшов «Ікарус», і начальник дільниці обіцяв мене відпустити. От я і вирішив підійти до Валентини і попросити для батьків дві-три банки згущеного молока, якого в нас було більше, ніж досить.

Після вечері дочекався Валентини біля гуртожитку і без передмов виклав своє прохання. Вона посміхнулась і веліла йти за нею. Під її вікном зупинилися. Жінка зізналася, що теж поклала на мене око й лише чекала нагоди для знайомства. Розповіла, що розлучена, мешкає з батьками під Харковом, на Золочівському напрямку електрички.

Почало сутеніти, та ми цього наче не помічали. Переговорили про все на світі. Я пригорнув її до себе. Та невдовзі її колеги запросили нас до свого гурту, де вже чекали шампанське, горілка і добра вечеря.

Повернулися під наше вікно розігріті шампанським, захмелілі. Валентина виявилася досвідченішою за мене: її язичок, округлий і трохи шершавий, глибоко і вправно проникав до мого рота, аж паморочилося у голові. Мої руки також знайшли собі роботу: пестили груди — повні та пружні, наче у дівчини, із набряклими від бажання пиптиками. Я торкався сідничок, чим дуже тішив її, ризикнув дістатися й низа живота, де була копиця густого кучерявого волосся.

Годині о десятій ми вже готові були до чогось більшого і вирішили піти у лазню, яка не зачинялася ні вдень, ні вночі. Наче на крилах летіли туди, прихопивши одного — її — рушника. На наше щастя, ні у жіночому, ні у чоловічому відділеннях нікого не було. Ми прослизнули в чоловіче і почали гарячково зривати одяг. Звільнившись від спортивних штанів, трусиків і ліфчика, Валентина кинулась було увімкнути світло у залі, та послизнулася і стала навкарачки неподалік мене. Я на ту мить вже роздягнувся і, не гаючись, підскочив ззаду. Проникнення у її розпашіле від бажання лоно було стрімким і глибоким. Мій «малюк» із захопленням захлюпав у її соках. Ми обоє з тремтінням очікували швидкої розрядки. Я не мав жінки понад два місяці, а її лоно нікого не приймало аж два роки!

Десяток потужних поштовхів — і я вивергнув такий фонтан, що й сам здивувався. Я зволожив їй ноги, стегна, низ живота, та все не міг зупинитися, а вона гарячково хапала мене то за калитку, то за прутень...

Та, врешті, все скінчилося. Ми пішли до сусідньої кабінки митися під душ. Я милив Валентинині груди, живіт, руки, мив і пестив, а вона ніжилася під теплими струменями. Та несподівано опустилася на гумовий килимок і взяла мого прутня до рота. Я дуже здивувався — такого зі мною ніхто не робив! Відчуття були настільки яскравими, що й досі не стерлися з пам'яті. Вона пестила мої яєчка, живіт, і «малюк» знову набув бойового вигляду. Обережно притримавши Валентинину голову, я зробив кілька плавних рухів і невдовзі скінчив. Вона гарячково сіпнулась і жадібно ковтнула сім'я — і було в ній щось від первісної самиці, яка не хотіла втрачати ані краплі сперми, ані секунди насолоди.

Тієї ночі ми багато чого перепробували: і лежачи, і стоячи, і навкарачки. Пішли додому лише тоді, коли вже не мали сил навіть стояти.

Чи треба говорити, що я нікуди не поїхав. Увесь вільний час ми були разом, не полишаючи одне одного й на хвилинку. Потім закінчилися наші зміни, повернулися до Харкова і кілька місяців прожили разом. Потім пішли якісь справи, відрядження — словом, доля нас розвела...

Нині я інколи сумніваюсь: а чи було це взагалі? Але якщо у мені ці спогади — значить, було!

Андрій, Полтавська обл.

«Лель» запрошує на своє «Перехрестя» усіх, хто внаслідок обставин втратив своє кохання. Поділіться своїми яскравими спогадами і — зустрічайтеся на нашому «Перехресті»!

Давня теорія даоського сексу знайшла підтвердження у дослідженнях американських вчених:

ЗАТРИМКА ОРГАЗМУ КОРИСНА ДЛЯ ОБОХ: ЖІНКА ОТРИМУЄ БІЛЬШЕ ЗАДОВОЛЕННЯ, ЧОЛОВІК ЗМІЦНЮЄ ВЛАСНЕ ЗДОРОВ'Я

Річ у тім, що під час статевого акту передміхурова залоза виробляє надактивні біоаміни, які готують організм до оргазму. Зазвичай аміни активізуються лише на 20-30 секунд. А якщо штучно стримувати оргазм, час дії амінів значно подовжується. Залози, які їх виробляють, починають збільшуватися, наче м'язи у спортсменів внаслідок тренувань.

У древньому Китаї деякі умільці були здатні на 10-12 оргазмів без виверження сімені. Так от: ці люди зберігали здоров'я до глибокої старості. Не випадково давній вислів Піднебесної гласить: якщо правильно кохатися, можна прожити три життя замість одного.

Методика, яку запропонував, спираючись на китайський досвід, професор Ричард Меллоні, не потребує спеціальних тренувань. Слід лише засвоїти декілька нескладних вправ.

НАВЧІТЬСЯ ДИХАТИ

під час статевого акту. Дихання має бути глибоким і розміреним: одна фрикція — один вдих. Це допоможе уникнути передчасного оргазму.

РАХУЙТЕ ФРИКЦІЇ

Фрикції мають чергуватися: три глибоких і сильних поштовхи, за ними перепочинок — чотири неглибокі і м'які. Намагайтеся не збиватися з рахунку, що, до речі, дозволяє відволіктися і не поспішати з оргазмом.

МАЛЮЙТЕ КОЛА

Після кожних 2-3 серій поштовхів, не послаблюючи натиск, робіть прутнем колоподібні рухи. Подразнення переноситься на інші точки і, знову таки, оргазм відсувається.

ВИСОКЕ СТИСКАННЯ

Якщо стримуватися далі несила, партнерка має досить міцно стиснути рукою член під самісінькою голівкою. Кілька таких стискань глибокої артерії прутня — оргазм відступить, і можна буде відновити дійство.

НИЖНЄ СТИСКАННЯ

Якщо вам не хочеться припиняти статевий акт, чого вимагає попередній приклад, скористайтеся методом нижнього стискання. Мужчина може перетиснути сім'яну протоку, якщо трьома пальцями міцно обхопить прутня біля калитки. Еякуляція на певний час відступить.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ЕРОТИКИ

Верте Марсель (1895—1961)

Французький художник. Серед майстрів пензля, які працювали у першій — початку другої половини XX ст., знайдеться небагато митців, які б вирішували еротичну тему з такою граничною відвертістю й водночас надзвичайно елегантно. Марселю Верте це вдавалося, про що свідчать офорти, присвячені людям мистецтва.

Вертинський Олександр (1889—1957)

Поет, композитор, кіноактор, виконавець власних оригінальних пісень, Вертинський був яскравим і своєрідним явищем у мистецтві, «останнім з могікан російського декадансу». Чверть століття емігрантська доля кидала його по світах, та зрештою він повернувся на батьківщину, де ще понад двадцять років жив активним творчим життям. Об'їздив уздовж і впоперек весь величезний колишній Союз, не раз бував і на Україні, зокрема в Києві, місті свого народження та дитинства: виступав з концертами, знімався на кіностудії імені О.Довженка і тут-таки за рік перед смертю написав зворушливий вірш «Києве, краю мій ніжний».

Значне місце в пісенній і поетичній ліриці Вертинського посідала тема кохання, замолоду здебільшого трактована в драматичному, навіть трагедійному плані, а згодом — усе частіше з виразною іронією. Подаємо один із зразків ранньої пісенної творчості поета-актора.

ПИЙ, МОЯ ДІВЧИНКО

Пий, моя дівчинко,
разом зі мною,
Пий це погане вино.
Вбогі обоє ми, в тузі обоє,
Щастя обом не дано.

Нас ошукали,
брехнею обплутали,
Змусили марно кохать...
Хитро і тонко,
так тонко заплутали,
Що ні забуть, ні згадать.

Випили нас,
як бокали криштальні
З чистим духмяним вином.
Ось чом пісні я співаю
печальні,
Ось чом нам смутно обом.

Як рукавички,
серця заяложені,
В душу мовчання гука...
Сталося так,
що штовхнула на ложе нас
Груба, жорстока рука.

Тож пий, моя дівчинко,
разом зі мною,
Пий це погане вино.
Вбогі обоє ми, в тузі обоє,
Щастя обом не дано.

1917

З російської переклав Сергій Чирков

Марсель ВЕРТЕ. Нетрадиційна балетна вправа.

Верхній поверх

— так називають рот любителі орального сексу.

Верхи на скакуні

— одна з популярних сексуальних позицій. Ідеально підходить для чоловіків, які переживають особливий еротичний потяг до жіночих сідниць. У цій позиції коханець не лише має сідниці перед собою, а і контролює їхні рухи за допомогою рук.

Анонімний чеський художник XIX ст. ВЕРШНИЦЯ.

Вершниця

— одна з поз при статевому акті, коли жінка сидить на чоловікові верхи. Дуже популярна серед кінематографістів: по-перше, дає можливість краще продемонструвати жіночі принади, а по-друге — більш збудливо діє на глядача. Ця поза рекомендується недосвідченим партнеркам, аби вони могли контролювати ступінь проникнення пеніса. Для чоловіків таїть певну загрозу, бо невправна «вершниця» може травмувати фалос і яєчка.

Вершина подвійного лотоса

— даоський сексологічний термін для позначення жіночих грудей.

Вересаєв (Смідович) Вікентій (1867—1945)

Російський письменник і літературознавець, з чийого великого творчого доробку найбільш відомі автобіографічні «Записки лікаря» (1901), книжки «Пушкін у житті» (1927), «Гоголь у житті» (1933) та здійснені наприкінці життя й опубліковані вже посмертно переклади Гомерових «Іліади» і «Одіссеї». У художній прозі значну увагу приділяв морально-етичним проблемам, у тому числі й інтимному життю своїх персонажів.

ІСАНКА

(*Уривок з повісті*)

Вони йшли у теплій темряві лісової стежки, під склепінням навислої згори ліщини. Сухо пахло сосновою глицею. Борка тримав Ісанку за руку вище ліктя, злегка потискав пальцями пругкі її м'язи, і з пальців його лилася в Ісанчине тіло якась млосна, жарка електрика. Очі її блищали зачудовано й тривожно.

Перейшли через пролам у цегляній огорожі, підійшли до будинку. Ісанка простягла руку.

— Ну, прощавай!

Борка безгучно сміявся, дивившь на неї і не простягав руки у відповідь. Раптом міцно обняв і пішов з нею разом на терасу. Вона билась у його сильних обіймах, упиралася в приступки, але він вивів її нагору. Зміненим, трохи задиханим голосом сказав:

— Нема нікого в цілому світі, ми самі. Зовсім самі. — Міцно обняв її і палко шепнув на вухо: — Уяви собі: так наче нікуди вже тобі не треба від мене іти, ніхто не вільний смутитися, що ти так пізно зі мною засиджуєшся. Нічого боятися, що хтось побачить...

— Невже це колись буде?

— Сядьмо.

Ісанка сіла на сіно, Борка простягся поряд і притиснувся щокою до її плеча.

— І ти... ти не кажеш щоразу: «не можна!», «не треба!». Усе, нарешті, можна, ні на що нема заборони.

Вони затихли. І довго мовчали. Ісанка кілька разів тривожно випростувалася, намагалась одвести Борчині руки, але він міцніше стискав її. Вона шепотіла засоромлено:

— Борю, не треба!

— Ось бачиш, знову «не треба!».

Руки її опиралися затято, але не вистачало сили стримувати дужі руки Борки. А пестощі його ставали все зухваліші. Зсередини в Ісанки здіймалося невідоме щось, солодке й гостре. Тривога, переляк виповнили душу.

— Стривай, що це там? — Ісанка стрепенулась і відвела від себе Борчині руки. — Хтось іде.

Вони стали дослухатися. За непорушним бором зблискувало, долинали глухі перекоти. Навколо було дуже тихо. Серед цієї завмерлої тиші щось підозріло шурхотіло в бузині біля цегляної огорожі.

Ісанка, застібаючи на грудях кнопки кофтинки, слухала. Щоки її були червоні, насторожені очі блищали. Та вдивлялася вона зовсім не в бузину, звідки йшов шурхіт, а неначе в себе кудись.

Борка засміявся.

— Любенька моя! Це тебе справді собака налякав у бузині? Ось ти який стратег! Хитрий маневр! Молодчага дівка!

Ісанка винувато й блаженно засміялася. Він бурхливо обхопив її за плечі, перекинув у сіно й почав цілувати в шию, в плечі, в груди. Вона більше не опиралась і затихла, і дихала все важче.

Сяйнула далека блискавиця за бором і тремтливим, переривистим світлом освітила Ісанку. Борку вразила нова, небачена краса її обличчя. Губи були рішуче стулені, величезні очі блищали зосередженим світлом, що ішло зсередини. І Борка теж став для Ісанки незвичайним — страшним, нездоланновладним і по-новому милим. Хотілося бути покірливою і сумирною, віддати йому все. Не було більше ніяковості, не було сорому. З рокотом мчав на душі вогненний вихор, і все мало зараз закружляти в безумстві шалу і щастя.

— Ісанко... Ісанко... Моя?

Ясним біло-голубим зблиском спалахнуло небо. Ще ясніше обпалюючи душу, сяйнула в розстебнутих одежинах дівоча нагота. Мить — і сталося б щось величезне, нечуване і разюче, після чого в здумінні й захваті вони б спитали: що таке оце щойно було?

Борка палким шепотом запитав:

— То ти не боїшся, що ми захопимося?

Вона задерикувато відказала:

— Я взагалі люблю, коли люди захоплюються.

— А... а що, як ти завагітнієш?

Вона нетерпляче скривилась і гаряче пригорнулася до нього.

Та його руки раптом ослабли. Величезним напруженням волі він розірвав закружене навколо них вогненне кільце, — сів у сіні і, скоцюрбившись, обхопив руками коліна. Ісанка розгублено й здивовано поглянула на нього.

Спітнілий і гарячий, з прилиплою до тіла сінною потертю, Борка встав і, хитаючись, підійшов до билець. На півдні часто спалахували блискавки, грім вуркотів глухо. По листю поривами перебігало нервове тріпотіння. Ісанка лежала в сіні, не ворушачись.

Весь тремтячи дрібним внутрішнім дрожем, Борка дивився вдалину каламутними очима, до яких поступово поверталася тверезість. Вітер одсвіжив мокре від поту обличчя. Він довго стояв, потім потер лоба й повільно заходив терасою повз купи сіна, в яких так само мовчки, не ворушачись, лежала Ісанка. Його здивувало, що вона така тиха й нерухома.

Борка підсів до неї на сіно, взяв безсило зронену руку, повільно й міцно поцілував. Потім почухав за вухом і сказав усміхаючись:

— Так-так-так... Ще трішки б, трішки...

Ісанка мовчки дивилася на нього величезними темними очима. Їх виразу Борка не міг розгледіти. Він і далі цілував її незворушну руку, спитав:

— Правда ж, як тут жарко на сіні?

Вона мовчала і все дивилася нерухомими очима. Сяйнула блискавка, грім ударив просто за бором. Борка сказав:

— Гроза насувається.

Ісанка швидко встала.

— Так. Час тобі йти.

Вона почала поправляти розтріпане волосся і раптом здригнулася так, наче крізь неї перебіг сильний електричний струм.

— Чого це ти?

Вона розгублено звела очі.

— Нічого!.. Не знаю...

Борка ніжно гладив її руку вище ліктя. Вона не опиралась і глибоко мовчала. Він сказав:

— Ну, прощавай.

Ісанка, зосереджено мовчазна, байдужно прийняла його поцілунок у щоку і, понуривши голову, пішла до скляних дверей тераси.

Переклав з російської Володимир Митрофанов.

Нікола Пуссен. Сатир, що заскочив сплячу ВЕНЕРУ (1624-1625)

Стриптиз для коханог

Для того, щоб привабити партнера, слід уміти одягатися. Та ще важливіше те, як ви знімаєте одяг. Мистецтво стриптизу набагато простіше, ніж багато хто вважає. Зовсім не обов'язково супроводжувати роздягання складними акробатичними трюками. Щоправда, вони теж не завадять, якщо маєте відповідну підготовку.

— Чекання збуджує, — стверджує кандидат медичних наук, сексолог Анатолій Іщук. — З кожним скинутим з себе предметом одягу жінка дедалі більше збуджує партнера й майже завжди збуджується сама. Очі стимулюють лібідо у чоловіків набагато сильніше, ніж вуха. Поступово відкриваючи своє тіло, жінка немов би розкриває перед «дитиною» пакунок із святковим подарунком. Цей коштовний подарунок — вона сама.

Стриптиз полюбляє переважна більшість чоловіків. Дехто з них віддає перевагу повільному роздяганню, дехто — швидкому. Якщо партнер не висловив жодних побажань, намагайтеся подовжити танок. Але робити це потрібно так, щоб усе було цілком природно.

— Коли я вперше роздягалася для Сергія, — каже 26-річна Рита, — я то сміялася, то починала соромитися. Подруга, що працює в нічному клубі, втовкмачувала мені, що треба «виступати» серйозно. Лише іноді можна стримано, бажано загадково, посміхатися. Проте я здавалася сама собі дурнуватим і кумедним дівчиськом, яке удає казна що: чи то богиню, чи то рабиню. Та все скінчилося чудово: він накинувся на мене, навіть не дочекавшись, коли я закінчу номер.

Так чи інакше, роздягатися наодинці з коханцем все одно доводиться, то чому б не зробити це приємним збуджуючим ритуалом.

Тож пропонуємо декілька простих порад початкуючим «хатнім стриптизеркам».

Якщо ви соромитеся, можете затулятися вже скинутими предметами одягу, дрібними меблями на кшталт стільця чи тумбочки. Пам'ятайте, що ваша сором'язливість підсилює його збудження. Проте симулювати або підкреслювати сором'язливість теж не варто. Її просто... не треба соромитися.

Спочатку треба роздягатися, як підказує інтуїція: повільно або швидко; повільно, але з окремими швидкими і рішучими рухами; з перервами, під час яких ви будете просто танцювати і не знімати нічого, чи без перерви. Пізніше ви знайдете свій стиль. Демонструвати стриптиз краще не в спальні, а у вітальні чи в іншій кімнаті, де роздягання немов би «менше очікується».

Можна надягнути для виступу перед «дуже нечисленною, проте ретельно відібраною публікою» чоловічий одяг, навіть військову форму. Чомусь багатьом чоловікам це подобається більше, ніж розставання жінки з притаманним їй одягом. Якщо ви бажаєте затягнути ритуал, слід, навпаки, зодягнутися в стилі панночки XIX століття: з численними шнурівками, застібками, пов'язками.

Якщо зовсім не вмієте танцювати або боїтеся «роззучитися» під його пильним оком, спробуйте просто марширувати під музику (вельми бажано — на високих підборах) і трошки погойдувати «хвостом». Роздягатися в цьому випадку треба повільно і задумливо. Якщо, звичайно, не знаєте напевне, що партнерові більше до вподоби швидкий стриптиз.

А ось кілька більш складних сценаріїв.

СЦЕНАРІЙ 1.

Костюм: чоловічий піджак, шорти, колготки, черевики на високих підборах.

Музика і слова: відверто збуджуючі, запальні.

Крок 1. Посадіть глядача на диван, а самі сядьте на стілець, торкаючись його ніг своїми. Дивіться йому просто у вічі. Своїм поглядом ви повинні запевнити володаря ваших думок, що мета вашого життя — дати йому величезне задоволення. І не тільки приємним видовищем... Розстебніть піджак, щоб трохи відкрити груди.

Крок 2. Встаньте й поверніться спиною до глядача. Різко розкрийте крила піджака і знову поверніться обличчям до «публіки». Тепер можна й скинути піджак. Але можна й погратися, відкриваючи та закриваючи груди. Скиньте піджак, поверніть стілець спинкою до глядача й сядьте на нього (поки — на стілець) верхи. Так робила славетна Крістін Кілер («Вбивця»). У 60-х роках її зв'язок з радянським розвідником Івановим призвів до відставки британського уряду. Он

— Я ніколи не забуду, як Олена вперше роздягалася для мене, — говорить 28-річний Євген. — Спочатку на ній був мій піджак та шорти з підтяжками. Вона дуже соромилася, хоча мала чудовий вигляд. Того вечора ми кохали одне одного, як ніколи.

що робить стриптиз з чоловіками! І це — далеко не межа можливостей, що їх надає жінці вміння красиво оголювати своє тіло. Проте повернімося до наших... танців.

Крок 3. Під прикриттям спинки стільця повільно розстебніть шорти.

Крок 4. Прикрийте груди руками і підведіться — нехай шорти спадають. Уповільнюйте їхнє падіння на підлогу рухами живота і ніг.

Крок 5. Колготки можна скинути просто, а можна — повернувшись спиною до глядача, бажано, повільно, пританцьовуючи. Коли вони з'їдуть з сідниці, дозвольте їм вільно впасти.

Крок 6. Ось тепер можна й сісти на коліна глядачеві. Проте бажано трохи потанцювати оголеною.

СЦЕНАРІЙ 2.

Потребує більшого простору.

Костюм: коротка вузька сукня, прозора або напівпрозора. Під нею — купальник бікіні або звичайна білизна.

Музика: повільна. *Слова:* сентиментальні, сумні. Наприклад, про прощання з дитинством, з друзями.

Крок 1. Посадіть глядача у крісло. Наблизьтеся до нього, виграючи стегнами, але не дозволяйте доторкатися до вас.

Крок 2. Трошки віддаліться від глядача. Постійте, ніби в нерішучості. Торкайтеся застібки й знову опускайте руки. Можна піднімати й опускати поділ сукні.

Крок 3. Розстебніть сукню. Повільно звільніть з рукава одну руку. Помахайте нею і вивільніть другу руку. Дайте сукні вільно впасти на підлогу.

Крок 4. Поверніться до чоловіка спиною. Нахиліться до сукні на підлозі (можна трохи повихляти сідницею). Підніміть сукню, повільно підійдіть до глядача й покладіть сукню йому на плечі або на коліна. Можна обгорнути сукнею його шию.

Крок 5. Ледь-ледь відійдіть від глядача й потанцюйте, дивлячись йому просто в очі. Показуйте йому по черзі (у русі) живіт та сідницю.

Крок 6. Відійдіть ще трохи. Тепер можна зняти труси, а з бюстгальтером трохи пограватися. Зробіть вигляд, що ви не можете одразу і його позбавитися.

СЦЕНАРІЙ 3.

Виконувала Мадонна, яка вважає, що цей сценарій рекомендується жінкам, які прагнуть домінувати у любовних стосунках. Реалізується на невеликому узвишші: сходах чи низькому столі.

Костюм: якомога фантастичніший, навіть трохи безглуздий. Наприклад, довга сукня зі складками, шнурівками (можна навіть корсет з гачками). Якщо вам до душі щось простіше, можна надягнути шкільну форму з білим фартушком.

Музика: повільна, сентиментальна. Слова: сентиментальні, невинні, приміром, про кохання, але не дуже відверті. Намагайтесь уявити себе незайманою дівчиною, що раптом звільнилася з-під суворого нагляду батьків, педагогів, няньок.

Крок 1. Сядьте на край столу та поплескайте себе по стегнах.

Крок 2. Встаньте на стіл, розстебніть сукню. Повільно зніміть її й киньте глядачеві. Мадонна попереджає: «Якщо знімаєте сукню через голову, робіть це швидко». Або зробіть те саме із спідницею, сором'язливо посміхаючись.

Крок 3. «Чоловіки полюбляють дивитися на жінок, що роздягаються, ще більше, ніж на тих, що вже роздягнулися, — каже Мадонна. — Тому намагайтеся оголятися якомога повільніше». Наприклад, розстебнувши бюстгальтер, не знімайте його одразу, а постійте «у філософських роздумах». Потім спустіть одну панчоху, і знов «задумливо» підведіть руки до бюстгальтера.

Крок 4. Оголившись, потанцюйте на столі. Руки закладіть за голову («Хай бачить усе!»).

Крок 5. Спустіться зі столу, походіть або потанцюйте біля глядача. Дивіться собі під ноги, час від часу поглядаючи на нього. Можна підморгувати.

Крок 6. Знову сядьте на край столу й уважно подивіться на глядача. Зніміть черевики й пограйтеся ними.

На завершення — ще кілька загальних рекомендацій. Одяг не повинен тиснути на тіло, тим паче — залишати на ньому сліди. Черевики слід знімати в останню чергу, адже ноги в них здаються довшими. Розстібайте сорочку, піджак і таке інше знизу, віддаляючи момент оголення грудей. «Блискавку» на сукні або спідниці бажано розсувати не одразу, а з перервами. Добре запам'ятайте розташування застібок, щоб не шукати їх, розгублено перериваючи танок. Нарешті — найбанальніша порада: найкраще все відрепетирувати заздалегідь (бажано під керівництвом когось досвідченого). Імпровізація — на крайній випадок, хоча все має бути схожим на неї.

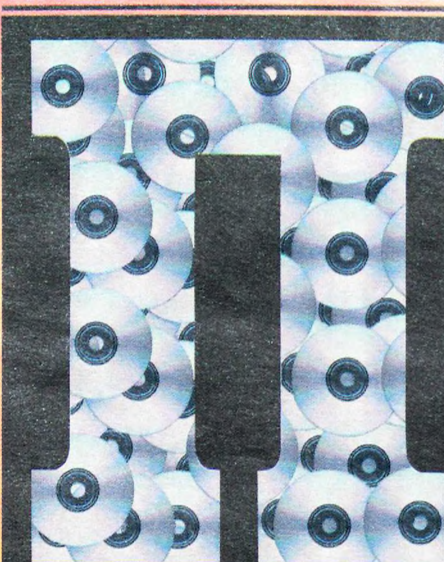
Любов Русанова,
м. Київ

ОЛЕКСАНДР КАРПЕНКО:

— Народився 23 листопада 1974 року в Ромнах Сумської області. Фотоапарат вперше взяв до рук у десять років. Професійно займаюся фотографією з 1999 року. Знімаю вітчизняним «Києвом-19». Зазвичай працюю в студії (якщо можна так назвати кімнату розміром 3x4), іноді на природі. Віддаю перевагу портретній зйомці та жанру «ню». Деякі світлини вже з'являлися в «Лелі».

Фото Олександра Карпенка

Про популярну колись серед молоді італійську зірку Сабрину говорили свого часу так: «На її концерти ходять не слухати , а дивитися». А от на українську співачку з італійським сценічним іменем Камалія ходять не лише подивитися (бо є на що), а й насолодитися піснею. Біографія у Камалії досить нетривіальна: має купу освіт, безліч іменитих родичів і ще більше дуж-ж-же знаних в цьому світі шанувальників. Утім, краще розпитати про все саму співачку.

— По лінії творчих талантів я наслідую маму: змолоду вона кілька років, доки не вийшла заміж за військового льотчика, співала у відомому ансамблі «Меридіан», музичним керівником якого був Мікаел Таривердієв. А потім почалася «гарнізонна кар'єра»: життя на колесах, обтяжене до того ж вихованням цієї неслухняної дитини. (*Сміється*). Забайкалля, Москва, Будапешт, Львів...

— І на якому ж із цих етапів у тобі прокинулися материнські гени?

— Уяви собі, ще на повзунковому. Перша група, яку я почула, була «Боні М». Під пісню «Багама-мама» я залюбки пританцьовувала, плескала у долоні та «чукала». Приблизно з трьох років я вже безсоромно копіювала Аллу Пугачову, а ще через рік батьки віддали мене до дитячого вокально-хореографічного ансамблю «Дзвіночок», де незабаром я стала солісткою. Усе це відбувалося в Угорщині. Ну а відразу ж після переїзду до Львова почалося навчання у середній музичній школі № 6 у знаменитого педагога Любові Давидівни Карнаух. Це дуже відомий скрипаль, яка об'їздила з концертами чи не всю земну кулю. Намагаючись, певно, розвинути в мені якісь приховані задатки, вона муштрувала мене, наче солдата: постійно кричала, нерідко била по руках. В результаті відбила найменше бажання грати на скрипці. Хоча випускний іспит я здала краще за всіх і навіть одержала направлення до консерваторії. Втім, чого-чого, а дипломів у мене вистачає: медсестринська справа, естрадний вокал, акторська майстерність, режисура естради і масових видовищ...

— Даруй, а скільки ж тобі рочків?

— Може, ти ще спитаєш, з ким я сплю? Чи як мене звуть насправді?

— А що — це такі страшенні таємниці? Як на мене, вже вся Бесарабка гомонить про твої симпатії до нардепів найрізноманітнішого калібру: починаючи від Суркіса з Медведчуком і закінчуючи мало кому відомими діячами районних рад.

— Ну, це, м'яко кажучи, не зовсім так. По-перше, це вони до мене небайдужі, а не я до них. А по-друге, не треба в усьому вбачати інтим. Наприклад, Віктор Михайлович Герасименко, з Київської міськради, складає тексти для моїх пісень, а Григорій Михайлович Суркіс дуже виручив матеріально, коли мама нещодавно перенесла клінічну смерть. З Артуром Білоусом у нас серйозні ділові зв'язки, адже я, як і він, є членом Асоціації молодих політиків і політологів України. Щодо Віктора Володимировича Медведчука, то... Втім, це поки що мій невеличкий особистий секрет.

— А хто з них імпонує тобі як мужчина?

— Звісно ж, Артурчик. Ну і, мабуть, ще Олександр Чубатенко. Мені, як правило, подобаються високі чоловіки атлетичної статури, причому зріст я зазвичай приміряю на своїх улюблених 12-сантиметрових підборах: напарник має бути вищий за мене. А от риси обличчя якоїсь вирішальної ролі не грають. Взагалі, якщо чесно, то принц моєї мрії — Майк Тайсон. Щоправда, кажуть, що він полюбляє робити занадто хижацькі засоси у вухо... Та мені теж пальця в рот не клади — в еротичному екстазі можу дещо відкусити!

— Зрозуміло... Але давай повернемося до твого основного заняття. Що цікавого відбулося останнім часом?

— Насамперед я істотно розширила свій репертуар. І якщо раніше музичні критики визначали мене як «техноденсову» співачку, то тепер — і як «блюз-голосову». Успішно виступила на «Пісенному вернісажі», були ще «Боромля» у Сумах та «Бренд-2000» у Києві, «Фестиваль фестивалів» у Ялті... До речі, у Ялті мені випало вітати з днем народження Леоніда Даниловича Кучму. І там же познайомилася і близько подружилася з Філіпом Кіркоровим. І тепер до мене додому часто-густо заходжають мої приятелі, щоб на власні очі побачити записаного на відео «Заю» у невимушеній ідилічній обстановці. Так що можеш назвати свою статтю так: «Камалія спростовує плітки про гомосексуальні нахили Кіркорова». І додай: на особистому життєвому досвіді.

— Наостанок, як годиться, кілька слів про плани на майбутнє.

— Музичні плани досить зухвалі, проте я не стану їх розголошувати, щоб не наврочити. Щодо роботи в кіно, то маю закінчити зйомки у фільмі Валерія Степаняна «Замок, овіяний таємницею», у якому також задіяні Армен Джигарханян, Віктор Семенов та інші відомі актори. Дія фільму відбувається у непрості передвоєнні часи. Окрім того Сергій Лютиков і Сергій Жигалов мають намір спробувати мене на кіностудії імені Горького у ролі «дівчини-мрії», яка задовольняє сексуальні забаганки чоловіків різного віку: від 10 до 60 років. Та не знаю, чи впораюся з такою складною роллю.

— Ну що ж, читачі «Леля» неодмінно вболіватимуть за тебе. За умови, якщо ти відкриєш для них один із своїх секретів, про які ми говорили на початку. Як тебе звуть насправді?

— Гаразд. Тільки для читачів «Леля» — найпалкіший привіт від Наталки!

Сергій Красюк

ЩО КАМАЛІЯ ХОЧЕ ВІДКУСИТИ ТАЙСОНУ?

